

Моята голяма любов

Живея близо до него. На някакви си петдесет километра. Усещам дъха му, свежия му аромат, нощем чувам плисъка на вълните, сънувам слънчевото му лято. Черно море е моята голяма любов.

При всяка възможност на моите родители , обичам да ходя при него. Мога да седя на брега и да го наблюдавам с часове. Когато грее слънце и няма вятър, то е притихнало и доверчиво се е простряло чак до далечния хоризонт. Плиска тихичко с вълнички и мърка като котенце. По гладката му повърхност се гонят слънчеви зайчета. Чайки и гларуси пируват с радостни възгласи. Във водата проблясват като стрелички сребърните гърбове на малки рибки. В далечината виждам големите кораби. Затварям очи и си представям как пътувам с тях, наслаждавайки се на пътешествия до непознати и красиви брегове.

Но когато небето е сиво и времето е студено, вятърът шиба с камшици разпенени, белогриви и гневни вълни, които препускат в надпревара и се разбиват драматично в прибоя. Небето е слязло ниско над морето, за да гледа грандиозния му спектакъл от първите редове на публиката. Там съм и аз- на скалите или на моста. Омагьосан от величествената морска стихия, премръзнал , не усещам как целия треперя от студ и възхищение. Макар и да се чувствам малък и безсилен, съм щастлив, че съм част от него, че преживявам неговите бурни вълнения и мога да се възхищавам на огромната му сила и мощ. Мисля си, че най- смелите мъже са моряците. Само те могат да преборят тази сила и да укротят водната стихия. Може да стана капитан на кораб един ден.

Но сега съм дете. И като всяко момче на моята възраст най- много обичам морето през лятото. Татко ме научи да плувам още на шест. По цял ден се гмуркам в топлите , сини води и играя с него. Понякога то ме плисва закачливо в гърба с висока вълна и ме събаря със смях. Аз се изправям без да се сърдя, хвърлям се след палавата вълна и я натискам под водата. Морето приятелски издига тялото ми на повърхността , за да си поема въздух и да ме целуне закачливо слънцето- нашият най- добър приятел в игрите. Друг път е тихо и спокойно, като вана , пълна със солена, слънчева вода, в която да си играя колкото искам. Слагам си водните очила и си правя морска експедиция по дъното. Откривам своите морски съкровища- обли камъчета, изглаждани милиони години от водата, красиви мидички и рапанчета. Веднъж дори преследвах и морско конче.

После излизам на брега, пека се на златния пясък и играя с приятели. Любима игра ми е да строя пясъчни замъци с високи кули и тайни тунели- пристан за пирати и бойни кораби на моята кралска флотилия. Само морето знае за нея, защото то знае всичките ми тайни. Стои и търпеливо ме чака да се наиграя със замъка, докато накрая му писва да ме чака, плисва една мощна вълна, която връхлита и събаря и най- високите катедрали на моето пясъчно кралство. Втурвам се , уж сърдит, да му отмъстя и пак започват лудите ни игри, докато слънцето се скрие и стане време за почивка.

Любовта е нещо, което те прави щастлив. Тя е това, което ти дава криле и те кара да мечтаеш. Това, което не ти дава да спиш, а ако заспиш, я сънуваш . Може да съм малък, но знам много за нея. На любов ме научи моето Черно море.